

РЕШЕНИЕ

№ 183

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 юни 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юни през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: Е. ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 183 по описа на съда за 2012година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „С.К.”, със седалище и адрес:***, представлявано от С.К. против решение № 237 от 30.03.2012 г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 2003 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2304180/10.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”-Софийска област, издадено срещу ЕТ „С.К.”***, в качество „работодател” по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като определеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лв. е намалено на 1500 (хиляда и петстотин) лв..

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се съждения, че съдебният акт е постановен при съществени нарушения на процесуални правила изразяващи се в недопускане до разпит на свидетел и не обсъждане на приетите по делото доказателства. В съдебно заседание касационният жалбоподател ЕТ „С.К.”*** не се явява, а са представлява се от адв. Личева, която поддържа касационната жалба.

Ответникът по жалбата Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като не са констатирани, посочените в жалбата пороци на първоинстанционното решение. Прокурорът предлага атакуваният съдебен акт да бъде оставен в сила, като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, като разглежда делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

С атакуваното решение Районен съд – Перник е приел от фактическа страна за безспорно установено, че на 29.09.2011 г. в гр. Перник при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – магазин „Плод – зеленчук”, находящ се на ул. „Лом” №1, настоящият жалбоподател, в качество работодател, е допуснал до

работа в обекта лицето Ирина Влайкова Иванова, без да сключи с нея трудов договор, преди постъпването ѝ на работа. В попълнена трудова справка Иванова е посочила, че работи като „продавач-консултант”, с определено работно време и почивки, както и че няма сключен нито граждански, нито трудов договор с жалбоподателя. При последваща документна проверка на 07.10.2011 г. в Отдел Перник на Дирекция „ИТ” – Софийска област, след явяване на стопанисващия проверявания обект и предоставяне на други документи във връзка с проверката, на ЕТ „С.К.”*** е съставен акт за установяване на нарушение на разпоредбите на Кодекса на труда, във връзка със задължението на работодателя, да сключи трудов договор с Иванова преди постъпването ѝ на работа. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и процесното НП.

При тези си фактически изводи първоинстанционния съд, при извършената проверка за законосъобразност е приел актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и от компетентни органи, без допуснати съществени нарушения на процедурата по налагане на административно наказание, които да са основание за отмяна на процесуално основание. Настоящия съд споделя тази позиция.

При разглеждане на спора в неговото същество Районен съд – Перник е приел, за правилен изводът на административнонаказващият орган за наличие на трудово правоотношение между ЕТ „С.К.”*** и Ирина Иванова, поради което е приел, че формираният извод за осъществено нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ е правилен и съответен на установеното от фактическа страна.

И изводите по същество на Районен съд - Перник настоящия касационен състав намира за правилни и законосъобразни. В изпълнение на задълженията си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно и прецизно проведено съдебно следствие първоинстанционния съд, след като е събрал и преценил представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е сметнал същите за достатъчни, за да вземе мотивирано решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. В този смисъл настоящия съдебен състав намира за неоснователна позицията на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процесуални правила по отношение събирането и преценката на доказателствата и недопускането на разпит на свидетел, посочен от жалбоподателя.

По повод следващото съдържащо се в жалбата оплакване, за необсъждане в мотивите на атакувания съдебен акт на представения от страна на жалбоподателя „граждански договор” с Ирина Иванова, съдът не разглежда това като достатъчно основание за касиране на решението. Преценката на районния съдия да не обсъди в мотивите си представения по делото граждански договор се базира на цялостната оценка на останалия представен и събран по делото доказателствен материал, въз основа на който е формиран крайния извод за наличие на нерегламентирани трудови правоотношения, предвид което така наречения граждански договор не е оценен като относимо доказателство. Този договор и касационния съдебен състав не цени. Само за прецизност ще се отбележи, че от съдържанието на представения по делото т. нар. граждански договор, подобен на бланков, не става ясно дори какъв е предметът на уговорката между страните – какъв е крайния резултат към който страните се стремят. От договора не става ясно и какъв е начина на изпълнение, като същия съдържа дори варианти, което е недопустимо. Очевидно е, че предназначението на този договор е да прикрие наличие на правоотношения по предоставяне на работна сила между страните, които съгласно разпоредбите на чл. 1, ал. 2 от КТ се уреждат само като трудови. Сам по себе си, т. нар. граждански договор е достатъчен да се направи извод за законосъобразно и правилно ангажиране на административнонаказателна отговорност на жалбоподателя. Предвид тези си изводи настоящия състав приема пропусъкът на

районния съдия да обсъди „гражданския договор” в мотивите си, за несъществен такъв, тъй като с факта на обсъждането му крайният извод за наличие на неуредени трудови взаимоотношения не би се променил.

По отношение размера на определеното от административния орган за налагане административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 (две хиляди) лв. и решението на първоинстанционния съдебен състав да намали същото до размер на минимума от 1500 (хиляда и петстотин) лв. , предвиден за осъщественото и вменено на жалбоподателя административно нарушение, касационният състав намира това за правилно. Така редуциран размерът на санкцията е съобразен както с нормите на чл. 27 от ЗАНН, предвид тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, така е и съответен на целите на административното наказване, заложиени в чл. 12 на ЗАНН.

Мотивиран така касационният съд намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения. И при извършената служебна касационна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, Административен съд - Перник намира, че обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 237 от 30.03.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 2003 по описа на съда за 2011г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалва

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/